

Паньків Ольга

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Попович Т.М.)

КОМУНІКАТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СФЕРІ РЕАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ, СУТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ

У сучасних умовах стрімкого розвитку інформаційного суспільства, активного формування різноманітних соціальних мереж, становлення багатьох форм самоорганізації населення, в тому числі громадянських рухів, союзів, асоціацій тощо, неабиякого значення набувають питання створення ефективної системи комунікації між владою та молоддю.

Комунікативні технології є сукупністю знань, відомостей про послідовність операцій, що виконуються для встановлення психологічно-інформаційного контакту між індивідами. Комунікативні технології у сфері реалізації молодіжної політики включають набори методик, пов'язаних із оптимізацією впливу через засоби масових інформацій, а також у процесі безпосередніх публічних виступів. Ними є: технології збору аналітичної інформації при проведенні кампанії; організації ефективного прес-посередництва, роботи прес-секретарів у визначений період; розроблення і проведення кількісних і якісних соціологічних і психологічних досліджень з метою їхнього використання в засобах масової інформації; технології підготовки промов і ефективного організації публічних виступів тощо. Вони є підтвердженням того, що комунікативний простір формує саму комунікацію, а визначальним елементом моделі спілкування є мета комунікації, тобто ціннісна її дія. За словами М. Титаренко, не можна інформувати, не впливаючи на свідомість, так само, як не можна формувати світогляд, не інформуючи [6].

У створенні та реалізації молодіжної політики важливу роль відіграють комунікативні технології, з допомогою яких встановлюється комунікаційний контакт між окремими особами, громадськістю та різними організаціями. Одним із найважливіших завдань таких технологій є забезпечення встановлення такого контакту, який би давав змогу досягти поставлених цілей з мінімальними витратами. Залежно від того, яким буде цей контакт, формується поведінка, ставлення до PR-об'єкта кожної конкретної людини, групи людей, цілих організацій. Отже, для того щоб керувати поведінкою, спрямовувати її у потрібне для держави русло використовують ся комунікативні технології [5].

Комунікативні технології у молодіжній політиці – це, також, створення PR-звернень і PR-кампаній з урахуванням знань про сучасні досягнення в наукових сферах, пов'язаних із комунікативним процесом. Оскільки PR

спрямований переважно на різні групи індивідів, то в його побудові важливо враховувати психологічні та соціальні аспекти. Умовно комунікативні технології, використовувані в PR, можна поділити на два види: психологічні та соціальні. Психологічні технології використовуються для досягнення ефективного впливу на окремих індивідів та їх групи і встановлення з ними ефективного двостороннього контакту з урахуванням особливостей їхньої поведінки та сучасних знань у сфері психологічних наук. Соціально-комунікативні технології використовуються для досягнення ефективного впливу на певні соціальні групи і встановлення з ними ефективного двостороннього контакту з урахуванням особливостей їх існування та взаємодії.

Використання тих чи тих психологічних і соціальних комунікативних технологій тісно пов'язано з тим, як кожна окрема молода людина чи спільнота молодих людей здатна сприймати певне явище або предмет. Для того щоб ефективно впливати на поведінку молодої людини, потрібно знати, як вона формується. Відомо, що поведінка людини – це реакція організму на певне подразнення або вплив чогось, що породжує певні дії і вчинки загалом.

Щодо використання соціально-комунікативних технологій у процесі реалізації молодіжної політики, то серед них можна виділити декілька:

- технологія пробної "чутки". Передбачає, що в суспільство від імені певної організації або взагалі без авторства "запускається" яка-небудь "чутка" про щось і, у разі, якщо вона стає цікавою для суспільства або вигідна комусь, починається її активне обговорення. У разі, якщо цю "чутку" ніхто не підхоплює для обговорення, або обговорення здійснюється неактивно, "чутка" згасає сама по собі. Про неї просто через деякий час забувають.

- технологія міфологізації, яка передбачає в розробленні та проведенні PR-кампаній створення нових міфів або використання вже існуючих. Міфи створюються з використанням тих стереотипів, які прижилися в масовій свідомості. В основному це створення міфів з використанням гештальтпсихології, коли поведінка людей залежить від цілісних організованих форм, притаманних певному суспільству [3];

- технологія тоталітаризму включає в себе прийоми презентизму, коли суспільству подається вже готова оцінка тих подій, що відбулися. Часто така оцінка може не збігатися з об'єктивною. З метою формування більшої впливовості інформації на цільові аудиторії і кращого маніпулювання свідомістю деякі факти можуть приховуватися або, навпаки, подаватися зі збільшенням їхньої вагомості.

Як висновок, можна стверджувати, що сьогодні комунікативні технології активно входять в інформаційний простір публічної політики, інтегруються через механізми публічного управління, активізуються в інформаційних

протистояннях, а через свої якісні характеристики є мультикомунікативними технологіями в соціальних комунікаційних процесах.

Використані джерела

1. Біловус Л. І. Український інформаційний простір: сьогодення та перспективи. Український інформаційний простір. К.:КНУКІМ, 2013. С.188.
2. Драгомирецька Н. М., Кандагура К.С., Букач А.В. Комунікативна діяльність в державному управлінні: навч. пос. . Одеса : ОРІДУ НАДУ. 2017.180 с.
3. Климанська Л.Д. Соціально-комунікативні технології в політиці: Таємниці політичної “кухні”: Монографія. Львів: Видавництво Національного університету “Львівська політехніка”. 2007. 332 с.
4. Молодіжна політика в Україні Висновки Команди міжнародних оглядачів Ради Європи. URL: [sdg.org. images](http://sdg.org/images)
5. Нижник Н.Р. Виконавча влада в Україні : навч. посіб. К. Вид-во УАДУ, 2002. 128с.
6. PR в органах державної влади та місцевого самоврядування: монографія. За заг. ред. В. М. Бебика, С. В. Куніцина. –К. :Сімф.: МАУП, 2003. – С. 101–113.

Підмурняк Олеся

Тернопільський національний економічний університет

КАДРОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ

Кадровий потенціал потребує комплексного вивчення, у тому числі й виявлення регіональних особливостей формування раціональної професійно – кваліфікаційної структури, визначення основних проблем і перспектив розвитку.

На основі таких досліджень можна вносити чіткі пропозиції щодо подальшого реформування системи охорони здоров'я як на загальнодержавному, так і на регіональному рівнях. Завдання забезпечення відповідності рівня її розвитку суспільним потребам закономірно висувають високі вимоги до загальної та професійної підготовки працівників закладів охорони здоров'я, зумовлюють необхідність володіння сучасними технологіями лікувального процесу. Водночас розвиток кадрового потенціалу охорони здоров'я об'єктивно пов'язаний з тенденціями зайнятості населення, сформованими в останні роки, які, ймовірно, зберігатимуться і в перспективі. Серед них:

- зростання частки осіб похилого віку в складі робочої сили (зайнятих);
- скорочення частки молоді в складі зайнятого населення;
- збільшення чисельності зайнятих у сфері управління;
- зменшення чисельності працюючих безпосередньо у виробництві товарів і послуг.